

חיוב בפוליגרף

בית הדין האזורי תל אביב, השופטת אפרת לקסר, דמ 8313/06

התובע:

מורן פרץ

ע"י ב"כ עו"ד עמית גורביץ'

הנתבע:

פוקס ויזל בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד הילה אראל שמש

פסקי דין

לפנינו תביעת התובעת שהוגשה נגד הנתבעת בהליך של דיון מהיר. התובעת טוענת בתביעתה לקבלת פיצויי פיטורים, פיצוי על ביצוע חקירה שלא כדין תוך פגיעה בפרטיותה, פידיון חופשה ודמי הבראה.

אין מחלוקת בין הצדדים, לגבי העובדות הבאות:

א. הנתבעת הינה רשת לממכר בגדים ממותגים.

ב. התובעת עבדה בנתבעת ממרץ 2004 ועד 29.4.06. בתחילה, כמוכרת וסוף תקופת עבודתה, היתה אחראית משמרת ואחראית חנות של הנתבעת בבלינסון - פתח תקווה. אין מחלוקת, כי התובעת היתה עובדת מסורה ואף היתה מועמדת לקידום.

ג. ביום 24.4.06, נקראה התובעת בדחיפות, על אתר לבירור בעניינה (להלן: "השימוע"). סיבת השימוע לא הובהרה לה קודם לכן. השימוע נערך בנוכחות קב"ט הנתבעת - מר מדיוני וכן נציגים בכירים בנתבעת.

ד. בשימוע עצמו, הודע לתובעת לראשונה, כי היא ניצפתה, כפי הנראה ביום 5.3.06, בכך שלא הקישה בקופה עליה היתה מופקדת תקבולים שהתקבלו בגין קניה.

ה. התובעת ביקשה להיבדק בפוליגרף לגבי החשדות שהועלו נגדה. בדיקת הפוליגרף בוצעה למחרת והיא יצאה דוברת אמת. על תוצאות הפוליגרף הודע לתובעת טלפונית על ידי הנתבעת.

ו. התובעת לא חזרה לעבודתה מאז ובא כוחה פנה בתביעה לקבלת פיצויי פיטורים במכתב מיום 2.5.06.

ז. הנתבעת הודתה בכתב ההגנה כי התובעת זכאית לפידיון חופשה בסך 1,554 ₪ ודמי הבראה בסך 1,908 ₪.

לטענת התובעת, יש לראותה כמי שהתפטרה כדין מפוטרת ולפיכך היא זכאית לפיצויי פיטורים על פי סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג - 1963, להלן: "החוק"), מאחר ומדובר בנסיבות שאין להן רוש ממנה כי תמשיך בעבודתה. לדידה, היא היתה עובדת מסורה ביותר שאף היתה מועמדת לקידום והאירוע בו נחשדה בגניבה, נאלצה לעבור שימוע ובדיקה בפוליגרף, תוך שיתר חבריה לעבודה יודעים על כך, הביא לנסיבות שלא תוכל להמשיך בעבודתה. התובעת העידה: "היו לי סיוטים בלילה על זה שאני הולכת למשטרה. גם לא ישנתי כמה ימים. היה לי שבוע שגם לא הלכתי ללמוד בגלל הסיפור" (עמ' 3 לפרוטוקול שורות 3-4).

לטענתה, אמנם לאחר שהתברר בפולגרף שהיא דוברת אמת, ביקשו ממנה לחזור לעבוד אבל "אחר כך אחרי שקלטתי את מה שעבר עלי בחקירה עצמה הבנתי שאני לא מסוגלת להמשיך לעבוד בחברה" (עמוד 5 לפרוטוקול שורות 22-23). לטענת התובעת, היא נשאלה בשימוע שאלות בלתי רלוונטיות לחלן, טין הפוגעות בפרטיותה, כמו לגבי עברה הצבאי ומצבה הכלכלי שלה ושל בני משפחתה.

לטענת הנתבעת, יש לדחות את תביעת התובעת, מאחר ומדובר בתובעת שהיתה ממורמרת על עצם זה שלא קיבלה קידום שהובטח לה. המירמור והתסכול ליוו אותה כמה שבועות לפני השימוע ומבחינת הנתבעת, התובעת "ניצלה" את השימוע ובדיקת הפולגרף שבוצעו לה כדי להתפטר ולבקש פיצויים.

כך העידה גב' דנה בן ארי מטעם הנתבעת בנדון: "זה היה מעין טרמפ. היא תפסה טרמפ על כל העניין. זה הליך מסודר בחברה שמביאים את העובד והוא יושב עם הקב"ט ועובר חקירה. זה חלק מתהליך. זה קורה המון. זה משהו שהיום...יש הרבה עובדים שגונבים. ברגע שעולים על כזה דבר מזמינים לחקירה" (עמוד 9 לפרוטוקול שורות 18 עד 25).

הנתבעת הדגישה, כי התובעת לא הקישה תקבולים בקופה ולכן כדין עברה את הליך הברור והשימוע ולא היתה כל סיבה להתפטורה.

התובעת העידה על גירסתה ונחקרה וכן העידה מטעמה גם אמה. מטעם הנתבעות העידו הגב' דנה בן ארי ומר יורם מדיוני - קצין הביטחון הראשי של הרשת.

לאחר ששמענו את עדותם של כל העדים שוכנענו, כי גרסתה של התובעת אמינה ומקובלת עלינו. גם מר מדיוני מטעם הנתבעת העיד, כי התובעת יצאה דוברת אמת בבדיקת הפולגרף, אולם לשיטתו, בפועל, עדיין "לא הוקשו התקבולים" על ידי התובעת, כך שעדיין החשד בעניין זה מרחף מעל ראשה (עמ' 14 לפרוטוקול שורה 21).

התרשמנו, כי התובעת דיברה אמת וכי היא הופתעה לחלוטין מהשימוע שנערך לה ומהאישומים שהועלו כנגדה. הננו רואים בחומרה רבה את העובדה שעד היום לא הוצגו בפני התובעת, לא הדו"ח הסמוי בו היא נצפתה כמי שאינה מקישה תקבולים (עמ' 12 לפרוטוקול שורות 3-7), ולא הוצגו בפניה הטענות שהועלו כלפיה בשימוע, טרם קיומו. בכך, נמנעה ממנה הזכות ליתן תגובתה כדין על הטענות כנגדה. לא הוצג לה דו"ח השימוע לאחר ביצועו ולא הוצג לה עד היום דו"ח הפולגרף בו היא יצאה דוברת אמת.

הלכה פסוקה לגבי שימוע, כי זכותו הראשונית של העובד לדעת מהן הטענות המועלות כנגדו או בעניינו ובהתאם, ליתן תגובתו עליהן. יש להציג בפני העובד את הטענות המופנות כלפיו בפתיחות, בהגינות ובתום לב, ובכך לתת לו את ההזדמנות ההולמת לנסות ולהעביר את רוע הגזירה (ע"ע 1027/01 ד"ר יוסי גוטרמן נגד המכללה האקדמית עמק יזרעאל, סעיף 14 לפסק הדין מיום 7.7.03).

הנתבעת התעלמה כליל מזכותה של התובעת כאמור לעיל לעניין השימוע. יש לזכור, כי אין מחלוקת שמדובר בעובדת מסורה ואחראית ומקובלת עלינו טענתה, כי בהטחת האשמות כאמור, אכן פגעו בה, כפי שציינה. איננו מקבלים את גרסת הנתבעת לפיה, התובעת היתה ממורמרת וחיכתה כביכול להזדמנות להתפטר.

זאת ועוד - הוכח בפנינו, כי במהלך השימוע נשאלה התובעת שאלות שראוי היה שלא תישאל, שאלות הפוגעות לכאורה בפרטיותה ואין בינן לבין החשדות שהועלו כנגדה ולא כלום. כאמור, עד היום לא הוצגו בפני התובעת, לא דו"ח השימוע ולא תוצאות בדיקת הפולגרף. בנסיבות אלו, מקובלת עלינו גירסת התובעת כי היתה רשאית להתפטר ויש לראות כדין מפוטרת, על פי סעיף 11(א) לחוק. בעניין זה, כבר נפסק כי התפטרות מעין זו כמוה כפיטורים, "שכן אין עובד חייב להשלים עם האשמת שווא של גניבה ואם הוא מתפטר כתוצאה מכך - דין ההתפטרות כדין פיטורים" (תב"ע (חי) לז 265-3, מוחמד רג'אח אערידי נגד יצחק צוקר, פד"ע י עמ' עז, וכן דב"ע נז 6-3 הגביע מוצרי וופלים בע"מ נגד מאיר גבאי, לא פורסם).

אשר על כן, הננו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת פיצויי פיטורים, כנדרש על ידה בכתב התביעה, בסך של 9,142 ₪ בצירוף הלנת פיצויי פיטורין מופחתים בשיעור של 10% לחודש, מיום 1.5.06 ועד לפרעון. כן תישא הנתבעת בתשלום הסכומים שאינם שנויים במחלוקת - פידין חופשה בסך 1,554 ודמי

הבראה בסך של 1,908 ₪, צמודים כדין מיום 1.5.06 ועד לפרעון. בנוסף, תישא הנתבעת בהוצאות התוב, עת ובשכר טרחת עורך דינה, בסך כולל של 5,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין. בקביעת סכום ההוצאות כאמור גלומה מורת רוחו של בית הדין מהתנהלותה הבלתי ראויה של הנתבעת כמפורט לעיל.

ניתן היום, 31 בדצמבר, י' בטבת תשס"ז, במעמד הצדדים.

אפרת לקסר - שופטת, אב בית הדין

מר דוד מנחם, נציג ציבור עובדים

מר אברהם בקשי, נציג ציבור מעסיקים